

Conquering the Three Brothers: The Case of the Merger of Buddhist Businesses

Phra Komsan Jalearnwong^{1*}

¹ Department of Economics, Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: sanpkk@hotmail.com

ABSTRACT

This academic article aims to present a comparison and analysis of events that occurred during the Buddha's time, namely the Lord Buddha defeating the three brothers and the case of the merger of two giant telecommunications networks, namely True and Dtac, which were combined together to strengthen the business able to compete with major competitors and not compete with each other get mutual benefits by taking events that occurred in both cases that were similar, comparing the events that occurred such as behavior and patterns of negotiating advantages/disadvantages, negotiating a mutual agreement, etc., leading to the agreement of both parties. It reflects the pattern of mergers and acquisitions of Buddhist monks and the mergers and acquisitions of modern businessmen. The presentation of mergers and acquisitions in Buddhism is the author's interpretation. By taking events recorded in the Buddhist history books and reflecting them through similar events today, to have a reflection of events that is different from traditional learning by rote memorization.

Keywords: Chadil, Merger, Mutual Benefit

การปราบชฎิล 3 พี่น้อง : กรณีควรวรรณกิจการทางพระพุทธศาสนา

พระคมสัน เจริญวงศ์^{1*}

¹ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: sanpkk@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการเปรียบเทียบและวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยพุทธกาล คือ พระพุทธเจ้าทรงปราบชฎิล 3 พี่น้อง กับ กรณีการควรวรรณกิจการของเครือข่ายสื่อสารโทรคมนาคม 2 ยักษ์ใหญ่ คือ True และ Dtac ที่มีการรวมตัวกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งรายใหญ่และไม่แข่งขันกันเอง ได้ ผลประโยชน์ร่วมกัน โดยการนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้ง 2 กรณี ที่มีความคล้ายคลึงกันทำการเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น พฤติกรรมและรูปแบบการต่อรองข้อได้เปรียบ/เสียเปรียบ การเจรจาข้อตกลงร่วมกัน เป็นต้น จนนำไปสู่การยินยอมทำข้อตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่าย สะท้อนภาพให้เห็นรูปแบบการควรวรรณกิจการแบบนักบวชสมัยพุทธกาลและการควรวรรณกิจการของนักธุรกิจสมัยใหม่ การนำเสนอเกี่ยวกับการควรวรรณกิจการในพระพุทธศาสนาเป็นการตีความจากผู้เขียน โดยนำเอาเหตุการณ์ที่มีบันทึกไว้ในหนังสือพุทธประวัติมาสะท้อนผ่านเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันในปัจจุบัน เพื่อให้เห็นภาพสะท้อนของเหตุการณ์ที่แตกต่างออกไปจากการเรียนด้วยการท่องจำแบบดั้งเดิม

คำสำคัญ: ชฎิล, การควรวรรณกิจการ, ผลประโยชน์ร่วมกัน

© 2024 JSDP: Journal of Spatial Development and Policy

บทนำ

การไม่เห็นด้วยและการต่อต้านจากประชาชนคนส่วนใหญ่ในประเทศไทย จากการนำเสนอข่าวของสื่อต่างๆ เกี่ยวกับ “การควรวรรณกิจการ” ของ 2 บริษัทโทรคมนาคมยักษ์ใหญ่ คือ True และ Dtac ซึ่งตลอดระยะเวลาหลายเดือนที่ผ่านมาได้มีการตีแผ่ข่าวอยู่เรื่อยๆ ว่าทั้ง 2 เครือข่ายจะควรวรรณกิจการเพื่อส่งเสริมการแข่งขันด้านโทรคมนาคมกับบริษัทยักษ์ใหญ่อีกค่ายหนึ่ง คือ AIS โดยทั้ง 2 เครือข่ายได้ประกาศข่าวใหญ่เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2566 “ทรู คอร์ปอเรชั่น แกล้งข่าวใหญ่ หลังประกาศควรวรรณกิจการทรู-ดีแทค เสร็จสมบูรณ์ ชูแนวคิดชีวิตดีกว่า เมื่อมีกันและกัน (Better Together) ผสานพลังร่วมกัน 1+1 เท่ากับ อินฟินิตี้ พร้อมนำ 7 กลยุทธ์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่ผู้นำเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนี้

1. ผู้นำด้านโครงข่ายโทรคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างแท้จริง ผสานศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทใหม่ ทั้งโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมดิจิทัล เพิ่มขีดความสามารถในการต่อยอดนวัตกรรมบริการดิจิทัลต่างทั้ง IoT, AI Analytic, Machine Learning, Cyber Security
2. เต็มใจเป็นผู้นำนอกเหนือจากบริการหลัก เพื่อส่งมอบคุณค่าและประสบการณ์ที่เหนือกว่า เดินหน้าขยายธุรกิจพร้อมรับมือกับความท้าทายด้านดิจิทัลที่เกิดขึ้นตลอดเวลา โดยจะมุ่งพัฒนานวัตกรรมด้านดิจิทัล โซลูชัน รวมถึงระบบนิเวศดิจิทัลที่ครบวงจร

3. สร้างมาตรฐานประสบการณ์ใหม่เพื่อลูกค้าในประเทศไทย นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาช่วยในการวิเคราะห์ เติบโตเพิ่มไลฟ์สไตล์ลูกค้าได้ตรงใจมากขึ้น ทั้งการนำเสนอสินค้าบริการ การมอบสิทธิพิเศษ ตลอดจนช่องทางการเข้าถึง O2O ผ่านการผนึกพลังทั้งออฟไลน์ในเครือข่ายทั่วประเทศและออนไลน์แบบ 24 ชม.

4. เติบโตเพิ่มชีวิตอัจฉริยะยิ่งขึ้นเพื่อทุกสไตล์ลูกค้าชาวไทย มอบประสบการณ์ชีวิตอัจฉริยะเพื่อคนไทย ยกกระดับวิถีชีวิต และไลฟ์สไตล์ทั้งความสะดวกสบาย การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัย และการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า

5. ยกกระดับมาตรฐานสำหรับลูกค้าองค์กร เร่งขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของภาคธุรกิจทั้งลูกค้า SME ธุรกิจองค์กรและภาคอุตสาหกรรม นำเทคโนโลยีดิจิทัลต่างๆ อาทิ IoT, Robotics, AI Analytics และ Blockchain พร้อมทำงานร่วมกับพันธมิตรทางธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ

6. สร้างสุดยอดองค์กรที่น่าทำงาน มุ่งมั่นจะเป็นองค์กรแนวหน้าที่ขับเคลื่อนด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการทำงาน ดึงดูดคนเก่งที่มีความรู้ความสามารถจากทั่วโลก เป็นองค์กรที่สนับสนุนกลุ่มคนหลากหลาย โดยตั้งเป้าจะก้าวไปเป็นหนึ่งในองค์กรนายจ้างที่ดีที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

7. การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน เพิ่มคุณค่าขับเคลื่อนองค์กรในระยะยาว ก้าวสู่การเป็นองค์กรที่มีความเป็นกลางทางคาร์บอน Carbon Neutral ในปี พ.ศ.2573 และ Net zero ภายในปี พ.ศ.2593 รวมทั้งการลดปริมาณขยะฝังกลบ และขยะอิเล็กทรอนิกส์ภายในปี พ.ศ.2573 สำหรับด้านสังคมจะลดความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล โดยเดินหน้าโครงการทรูปลูกปัญญา, dtac Safe Internet, ดีแทค เน็ตทำกิน โดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้างทักษะและเชื่อมต่อดิจิทัลให้กับประชากรกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะประชากรกลุ่มเปราะบาง ซึ่งรวมถึงเด็กและเยาวชน ผู้หญิง ผู้พิการ ชนกลุ่มน้อย กลุ่มคน LGBTI และผู้สูงอายุ และด้านบรรษัทภิบาลจะดำเนินธุรกิจด้วยความโปร่งใสต่อต้านคอร์รัปชัน (Zero Tolerance Corruption) การทุจริตต้องเป็นศูนย์ และคำนึงถึงด้านสิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐานสำคัญ (ไทยรัฐออนไลน์, 2566)

ขณะเดียวกันธุรกิจประเภทธนาคารก็มีการควบรวมกิจการเช่นกัน นั่นคือ “ธนาคารทหารไทย และธนาคารธนชาติ” ได้มีการดำเนินการรวมธนาคารใหม่ภายใต้แนวคิด One Dream ที่จะสร้างชีวิตทางการเงินที่ดีให้กับคนไทยทั่วประเทศ ด้วย One Team ที่แข็งแกร่งเป็นหนึ่งเดียว เพื่อไปถึง One Goal คือ การเป็นธนาคารที่ลูกค้าเลือกใช้และชื่นชอบจนต้องบอกต่อมากที่สุด (One Dream One Team One Goal) โดยมีการควบรวมกิจการอย่างสมบูรณ์แบบ หรือที่เรียกว่า ทีเอ็มบีธนชาตรวมเป็น One Bank อย่างสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 ภายใต้ชื่อใหม่คือ “ธนาคารไทยธนชาติ” มีวัตถุประสงค์ คือ “มุ่งมั่นสร้างชีวิตทางการเงินที่ดีให้กับคนไทยทั้งวันนี้และอนาคต พร้อมสร้างการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้คนไทยมีชีวิตทางการเงินที่ดีขึ้นอย่างแท้จริง” (ธนาคารทหารไทยธนชาติ, 2564)

จากข้อมูลข่าวสารการควบรวมกิจการที่มีให้เห็นในปัจจุบันทำให้พอจะอนุมานได้ว่า ธุรกิจเหมือนกันหรืออุตสาหกรรมเหมือนกัน หรือที่เรียกว่า “การควบรวมแนวนอน” (Horizontal Integration) มีเหตุการณ์ปรากฏให้เห็นทุกยุคทุกสมัย ถือว่าไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และเกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบัน เพียงแค่เปลี่ยนเวลา สถานที่ และตัวละครผู้เล่น และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นต้น ถ้าหากจะกล่าวถึงสมัยพุทธกาลที่ปรากฏในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา คือ “พระไตรปิฎก” ปรากฏว่าได้มีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับการควบรวมกิจการที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันเช่นกันนั่นคือ “กรณีพระพุทธเจ้าทรงปราบชฎิล 3 พี่น้อง” เหตุการณ์นี้หากศึกษาพุทธประวัติแบบท่องจำก็จะรู้สึกได้แค่เพียงว่าเป็นนิทานปรัมปรา เป็นวรรณกรรมแต่งอภินิหาร เพื่อความตื่นเต้น แสดงถึงอำนาจเหนือธรรมชาติที่พระ พุทธเจ้าทรงมีเหนือกว่าชฎิลผู้พี่ที่ใหญ่สุด คือ “อูรุเวลกัสสปะ” และในที่สุดแล้วพระพุทธเจ้าก็สามารถเอาชนะได้ด้วยความสามารถแสดงอภินิหารปราบพญานาคที่มีฤทธิ์มาก ล่วงรู้ความนึกคิดและรู้ทันความคิดของอูรุเวลกัสสปะ จนในที่สุดอูรุเวลกัสสปะก็ยอมรับนับถือ

พระพุทธเจ้า ขอบวชเป็นพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา เป็นต้น ตามเนื้อหาหรือพอร์ตเรื่องทีผู้รจนานำเสนอไว้ก็คล้ายๆ บทประพันธ์ละครจักรๆ วงศ์ๆ ที่มีตัวละครพระเอกและผู้ร้าย และสุดท้ายแล้วผู้ร้ายก็ยอมแพ้หรือพ่ายแพ้พระเอก ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาพุทธประวัติแบบตีความจึงเชื่อว่า “กรณีพระพุทธเจ้าทรงปราบชฎิล 3 พี่น้อง” คือ บทที่เขียนแต่งเติมเพื่อแสดงให้เห็นถึงอิทธิฤทธิ์ของพระพุทธเจ้าที่ทรงสามารถใช้อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เหนือธรรมชาติ เป็นผู้มีบุญญาธิการ เป็นมหาบุรุษ เป็นศาสดาที่เก่งด้านความรู้ ฯลฯ แต่ถ้าหากลองคิดกลับหรือนำเหตุการณ์นี้ไปวิเคราะห์กับเหตุการณ์อื่นๆ ที่เกิดขึ้นในโลกใบนี้เราก็จะสามารถอธิบายเหตุการณ์นี้ได้หลากหลายประเด็น และสามารถเชื่อมโยงเรื่องราวเข้าหากันเป็นเรื่องเดียวกันได้ พงศธร เจียรประดิษฐ์ (2560) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ประกอบการนิยมใช้วิธีการซื้อกิจการครอบงำกิจการ หรือการควบรวมกิจการกับบริษัทอื่น การควบรวมกิจการ (Merger) หมายถึง การตกลงรวมกิจการเข้าด้วยกัน มี 2 รูปแบบ คือ (1) การรวมกิจการแล้วเหลือเพียงบริษัทเดียวบริษัทที่เหลือปิดกิจการไป เช่น ธนาคารทหารไทย และ ธนาคารไทยธนุ รวมกันแต่ก็ยังใช้ชื่อธนาคารทหารไทยอยู่ (2) การตกลงรวมกิจการกันโดยการปิดกิจการบริษัทเดิมทั้งหมดและจัดตั้งบริษัทใหม่ขึ้นมา ในขณะที่ กัญญาภัทร สังขรชฎ (2561) ได้อธิบายไว้ว่า การควบรวมกิจการเป็นการรวมหุ้นหรือสินทรัพย์กับกิจการอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจควบคุมหรือครอบครอง พัฒนาการเจริญเติบโต เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน หรือเพื่อการอยู่รอดของกิจการ ลดการแข่งขันทางธุรกิจ สามารถระดมทุนหรือเข้าถึงแหล่งทุนได้มากขึ้น เพิ่มมูลค่าของกิจการให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพิ่มผลกำไรโดยการลดศักยภาพของคู่แข่งหลักและเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดให้มากขึ้น นอกจากนี้ Arijit Mukherjee (2023) ได้อธิบายไว้ว่า การควบรวมกิจการเป็นการเพิ่มการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา เป็นการขยายตัวของกิจการเพื่อควบรวมกิจการเพิ่มการลงทุน ครอบคลุมการตลาดที่เพิ่มขึ้น สามารถส่งเสริมการแข่งขันภายใต้ต้นทุนการผลิตที่ลดลง ซึ่งจะช่วยให้บริษัทได้กำไรจากการประกอบการมากขึ้น

ดังนั้น บทความนี้จึงเป็นการนำเสนอภาพสะท้อนการรวมตัวกันของกลุ่มกิจการทางธุรกิจหรือกลุ่มต่าง ๆ ที่มีแนวทางการทำงานอุดมการณ์และอุดมคติที่คล้ายคลึงกันหรือมีเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งเป็นการนำเอาเหตุการณ์ที่ “พระพุทธเจ้าทรงปราบชฎิล 3 พี่น้อง” มาเปรียบเทียบและทำการวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับ “กรณีการควบรวมกิจการ” ของเครือข่ายสื่อสารโทรคมนาคม 2 ค่ายยักษ์ใหญ่ เช่น True และ Dtac ที่มีการควบรวมกิจการเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ เพื่อเป็นการนำเสนอมุมมองทางความคิดและแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับการควบรวมกิจการหรือการรวมตัวกันของกลุ่มที่มีอุดมการณ์การเผยแผ่ทางความคิดเพื่อการหลุดพ้นหรือเป็นผู้นำทางศาสนาที่เกิดขึ้นในหมู่พระสงฆ์และนักบวชชฎิลในสมัยพุทธกาล ซึ่งสมัยนั้นเป็นการแย่งพื้นที่ทางความคิดและลัทธิของนักบวชเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อการหลุดพ้น การทำให้ชีวิตที่ดีขึ้น พ้นจากทุกข์ มีความสุข

ภาพที่ 1 ชฎิลสามพี่น้อง คือ อูรวะลกัสสปะ, นทีกัสสปะ, คยากัสสปะ

ที่มา: ยูทูป (You Tube) (2566)

ชฎิล 3 พี่น้องคือเป้าหมายการควรวมกิจการของพระพุทธเจ้า

หลังจากการบำเพ็ญเพียรของเจ้าชายสิทธัตถะและได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า คือ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน พระองค์ได้ทรงพิจารณาถึงธรรมะที่ได้ตรัสรู้ว่าจะมีผู้อื่นเข้าถึง เข้าใจ และรู้แจ้งเหมือนพระองค์หรือไม่ (พระพรหมคุณาภรณ์, 2554) กลุ่มแรกที่น่าถึงคือ อุกกดาบส และ อาฬารดาบส อาจารย์ของพระพุทธองค์เอง แต่ก็ได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้น กลุ่มต่อมาที่น่าถึงคือ ปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 และได้เดินทางไปโปรดเทศนาให้ฟัง ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน จนปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 ได้ดวงตาเห็นธรรมและขอบวชเป็นพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา เมื่อพระพุทธเจ้าเสร็จสิ้นการโปรดสอนปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 เสร็จเรียบร้อย ได้ประกาศหลักการ อุดมการณ์ของพระพุทธศาสนาให้ทราบเป็นแนวทางเดียวกัน โดยตรัสว่า “จรต ภิกขเว จาริกิ พหุชนนิตาย พหุชนสุขาย โลกานุกมปาย แปลว่า ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายจงเที่ยวจาริกไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่คนเป็นอันมาก เพื่ออนุเคราะห์แก่ชาวโลก” (พระไตรปิฎกฉบับหลวง เล่มที่ 10, 2546) และพระพุทธองค์ก็ทรงตรัสว่า “ภิกษุทั้งหลาย แม้เราก็จักไปที่ยังตำบลอุรุเวลาเสนานิคมเพื่อแสดงธรรม” (พระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาฯ เล่มที่ 4, 2549) จากคำตรัสที่ว่า “เราก็จักไปที่ตำบลอุรุเวลาเสนานิคมเพื่อแสดงธรรม” ถือว่าเป็นปฐมบทของการมุ่งเป้าเพื่อหวังผล โดยมีเป้าหมายในใจอยู่แล้ว รู้ว่า ณ ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม มีกลุ่มเป้าหมายที่มีอุดมการณ์เดียวกัน หรือจะเรียกว่าเป็นธุรกิจเดียวกัน หรืออุตสาหกรรมเดียวกัน (แนวตั้ง) ดังนั้น การเดินทางไปสู่ตำบลอุรุเวลาเสนานิคมของพระพุทธเจ้าจึงมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยพระองค์ทรงรู้อยู่แล้วว่ามีกลุ่มชฎิล 3 พี่น้อง และมีบริวาร จำนวน 1,000 คน มีผู้นับถือเป็นศาสนิกจำนวนมาก ทั้งชาวบ้านทั่วไป เสนาอำมาตย์ และพระราชา เปรียบเสมือนบริษัทขนาดใหญ่ที่มีพนักงาน จำนวน 1,000 คน และผู้บริหารของบริษัทอีก 3 คน มีส่วนแบ่งการตลาดและครอบครองกลุ่มลูกค้าที่เรียกว่า “ศาสนิก” ในพื้นที่ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม หากพระพุทธเจ้าจะแย่งส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) แย่งชิงศาสนิกเพื่อน้อมเข้ามาฟังธรรมะที่ได้ตรัสรู้เพื่อให้ผู้อื่นรู้ตามและกระจายหลักธรรมะ หรือมีจำนวนมวลชนมากขึ้นแบบรวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งที่พระพุทธเจ้าจะต้องใช้วิธีการควรวมกิจการกลุ่มผู้มีอุดมการณ์เดียวกัน โดยไม่ขัดแย้งหรือต่อสู้แข่งขันกันให้สิ้นเปลืองพลังงานสำหรับการเผยแผ่ธรรมะของพระองค์ การเดินทางมาพบกับอุรุเวลกัสสปะจึงมีนัยสำคัญเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนวทางการเผยแผ่หลักธรรมะ การแชร์ผลประโยชน์ของกลุ่มนักบวชร่วมกัน เป็นต้น ซึ่งข้อตกลงร่วมกันอาจจะมีข้อที่เห็นด้วยและข้อที่ไม่เห็นด้วย มีทั้งที่อุดมการณ์ตรงกันและไม่ตรงกัน จึงต้องใช้ระยะเวลาในการไกล่เกลี่ยและทำข้อตกลงร่วมกันจนถูกใจทั้ง 2 ฝ่าย

ภาพที่ 2 พระพุทธเจ้าได้ทรงพบปะสนทนากับชฎิลสามพี่น้อง

ที่มา: ยูทูบ (You Tube) (2566)

พยานาคในโรงบูชาไฟ คือ ประโยชน์ที่ตกลงร่วมกัน

อูรูเวลกัสสปะได้อนุญาตให้พระพุทธรเจ้าเข้าพักอาศัยในโรงบูชาไฟ ในตำราได้อธิบายไว้ว่า ในโรงบูชาไฟของชฎิลมีพยานาคที่ดุร้ายอาศัยอยู่ ซึ่งชฎิลก็รู้ดีถึงความดุร้ายของพยานาค แต่ต้องการทดลองความสามารถของพระพุทธรเจ้าจึงจัดแจงให้พักในโรงบูชาไฟ และคอยแอบดูความเคลื่อนไหว (John Brough, 1950) ซึ่งผลที่ปรากฏก็คือ พระพุทธรเจ้าทรงสามารถปราบพยานาคและจับลงใส่บาตร กลายเป็นพยานาคที่มีความเชื่อง ไม่ดุร้าย ทำให้อูรูเวลกัสสปะมีความประหลาดใจ และมีใจคล้อยตามที่จะศรัทธาต่อพระพุทธรเจ้า แต่ติดอยู่ที่ทิวฐิของตัวเองที่ยังเชื่อว่าตนเองเป็นพระอรหันต์ จึงยังไม่ยอมศรัทธาและขอเข้าบวชในพระพุทธศาสนา แต่ถ้าหากเราตีความว่า “พยานาค คือ ร่างข้อตกลงบางอย่าง หรือ ผลประโยชน์ร่วมกันบางอย่าง” กล่าวเพื่อความเข้าใจแบบง่ายๆ คือ การที่พระพุทธรเจ้าอยู่กับพยานาคตลอดทั้งคืน ทำการแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ปราบพยานาคที่ดุร้าย จนกลายเป็นพยานาคที่อ่อนน้อมง่าย เป็นพยานาคที่เชื่องๆ ดูแล้วน่ารัก ไม่มีพิษภัยที่จะแสดงความดุร้ายให้เห็นเลย หากจะกล่าวเปรียบเทียบการทำงานของผู้เขียนที่ต้องเร่งงานแบบข้ามวันข้ามคืน งานประเภทชิ้นงานไฟลนกันเพื่อให้แล้วเสร็จให้ทันกำหนดภายในชั่วข้ามคืน นั่นก็แสดงว่าภายในชั่วข้ามคืนนั้นพระพุทธรเจ้าได้ทรงทำการร่างข้อตกลง (MOU) หรือ แผนงานแชร์ผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อเสนอโปรเจก (Project) ให้กับอูรูเวลกัสสปะได้พิจารณาเกี่ยวกับการเผยแพร่หลักธรรมคำสอน เพราะหากกล่าวถึงพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) จะเห็นว่า “ผู้บริโภค” (Consumer) ของพระพุทธรเจ้าและชฎิล คือ “ศาสนิก” ที่มีความเชื่อทางศาสนา ผู้บริโภคที่สำคัญและเป็นเป้าหมายทั้งของพระพุทธรเจ้าและชฎิล คือ “กษัตริย์และข้าราชการ” ซึ่งเป็นกษัตริย์สมัยนั้น คือ พระเจ้าพิมพิสาร แห่งเมืองมคธ เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ครองแคว้นมคธ และนอกจากนั้นยังมีความสัมพันธ์อันดีกับแคว้นโกศล เพราะพระอัครมเหสีพระนามว่า “เวเทหิ” เป็นพระกนิษฐาของพระเจ้าปเสนทิโกศล (C.B. Varma, 2002)

ภาพที่ 3 พระพุทธรเจ้าทรงปราบพยานาคในโรงบูชาไฟและทำให้พยานาคหมดฤทธิ์

ที่มา: ยูทูป (You Tube) (2566)

ด้วยการตีความที่ผู้เขียนมองว่า การที่พระพุทธรเจ้าต้องร่างข้อตกลงเพื่อแชร์ประโยชน์ร่วมกัน (Shared Value) เป็นการเผยแพร่คำสอนและเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณซึ่งเป็นการแสวงหาความพ้นทุกข์ในสมัยนั้น โดยทั้ง 2 กลุ่ม จะได้เผยแพร่หลักคำสอนทางจิตวิญญาณไม่ขัดแย้งกันหรือขัดผลประโยชน์กัน ทั้ง 2 ฝ่าย Win – Win ได้ประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย เพราะเดิมทีกลุ่มชฎิล 3 พี่น้อง เป็นผู้ครองตลาดดั้งเดิม ผูกขาดตลาดสาวกหรือศาสนิกทางจิตวิญญาณ (Monopoly) ในแคว้นมคธ ถือว่าเป็นผู้ขายเพียงรายเดียว ไม่มีผู้อื่นเข้ามาแข่งขัน ได้รับสิทธิ์หรือสัมปทานเพียงผู้เดียว (N. Gregory Mankiw, 2002) กลุ่มชฎิลสามารถเข้าออกในพระราชวังเพื่อรับภัตร (อาหาร) และเทศน์โปรดสอนพระเจ้าพิมพิสารและข้าราชการ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาทั่วไป แต่เมื่อการก้าวเข้ามาของผู้ทำเชิงทางการตลาดเจ้าใหม่อย่างเช่นพระพุทธรเจ้าหรือที่เรียก

ทั่วไปคือพระสมณโคดม ซึ่งมีฐานันดรศักดิ์เป็นเจ้าชายแห่งเมืองกบิลพัสดุ์ ซึ่งก็น่าจะมีความสัมพันธ์เชิงลึกกระหว่างความเป็น
 วรรณกะษัตริย์เช่นเดียวกัน พระบิดาของพระเจ้าพิมพิสารก็ทรงสนิทสนมกับพระเจ้าสุทโธทนะซึ่งเป็นพระบิดาของ
 พระพุทธเจ้า ทำให้การเปิดใจยอมรับและมีปฏิสัมพันธ์ได้ง่ายกว่านักบวชทั่วไป การปรากฏตัวของพระพุทธเจ้าจึงทำให้ผู้
 ครองตลาดเดิม และมีการผูกขาดมานานหลายปีเกิดสภาพสิ้นสะเทือน หวั่นใจจะโดนแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาดทั้งหมดใน
 อนาคตข้างหน้า เพราะผลิตภัณฑ์ใหม่ (New Product) หรือ คำสอนใหม่ของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ สอนคนให้ม
 ความเท่าเทียมกัน ปฏิรูประบบสังคมลดความเหลื่อมล้ำ เป็นเทคโนโลยีใหม่ (New Technology) สามารถเปลี่ยนแปลง
 ความคิดและพฤติกรรมของประชาชนในสมัยนั้นให้เท่าเทียมกัน (ปฏิรูประบบวรรณะ) ขณะเดียวกันเทคโนโลยีเก่า/ผลิตภัณฑ์
 เดิม (คำสอนแบบดั้งเดิม) ก็คงจะตกยุคไปไม่สามารถตอบโจทย์การดำรงชีวิตของชาวบ้านได้

พญานาค คือ MOU เป็นข้อตกลงผลประโยชน์ร่วมกันของทั้ง 2 ฝ่าย ระหว่างพระพุทธเจ้าและขุณฺโณ ความดุร้ายของ
 พญานาคที่พระพุทธเจ้าทรงพบเจอครั้งแรกเปรียบเสมือนการยื่นข้อเสนอของขุณฺโณที่มีการเอาเปรียบ เป็นข้อเสนอที่ดูเด็ด
 และดุร้ายเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายขุณฺโณมากกว่าฝ่ายพระพุทธเจ้า ฉะนั้นในเพียงชั่วข้ามคืนพระองค์ทรงแก้ไขร่างข้อตกลงเพื่อใ
 เกิดประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย ซึ่งนั้นก็เปรียบเสมือนการปราบพญานาคที่ดุร้ายให้เป็นพญานาคที่เชื่องๆ น่ารักๆ ซึ่งอุรุเวลกัสสปะก็
 มีใจโน้มเอียงกับข้อตกลงที่พระพุทธเจ้าทรงนำเสนอ แต่อุรุเวลกัสสปะก็ยังคงมีความเชื่อว่าเทคโนโลยี (คำสอน) ของพวกตนยัง
 สามารถที่จะกินส่วนแบ่งทางการตลาดออกไปได้อีกหลายปี จึงยังมีข้อต้องพิจารณาและต้องคิดพิจารณาไตร่ตรองให้รอบ
 ครอบก่อนที่จะทำข้อตกลงร่วมกัน (MOU) เพื่อควบตลาดทั้ง 2 ให้เป็นกิจการเดียวกันเพื่อประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย

อุรุเวลกัสสปะพิจารณาข้อเสนอใหม่

ข้อเสนอเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการขายเทคโนโลยี (คำสอน) ที่พระพุทธเจ้าได้ทำการแก้ไขใหม่ถือว่าเป็นที่ถูกใจ
 อุรุเวลกัสสปะเป็นอย่างมาก เพราะการที่อุรุเวลกัสสปะได้กล่าวไว้ว่า “นักบวชผู้นี้ก็มฤตมามากเช่นกัน แต่ถึงยังไงก็ยังไม่ใช่พระ
 อรหันต์เหมือนอย่างเราหรอก” ซึ่งเหตุการณ์ที่ปรากฏในพระวินัยปิฎก มหาวรรค (พระไตรปิฎกฉบับหลวง เล่มที่ 4, 2546)
 ได้อธิบายไว้ว่า อุรุเวลกัสสปะไม่ได้ยอมรับในตัวของพระพุทธเจ้าถึง 3 ครั้ง กล่าวคือ ครั้งที่ 1 พระพุทธเจ้าได้ทำการปราบ
 พญานาคในโรงบูชาไฟที่มีฤทธิ์ดุร้ายให้กลายเป็นพญานาคที่อ่อนน้อมง่าย เชื่องๆ น่ารักๆ ครั้งที่ 2 มวลเหล่าหมู่เทวดา
 ทั้งหลายได้ลงมาฟังธรรมะจากพระพุทธเจ้าในยามกลางคืน และครั้งที่ 3 เหตุการณ์ฝนตกหนักน้ำท่วม แต่น้ำไม่ท่วมบริเวณที่
 ประทับของพระพุทธเจ้า ทั้ง 3 เหตุการณ์นี้ที่เกิดขึ้นกับตัวของพระพุทธเจ้าได้แสดงให้เห็นเพื่อที่จะให้ยอมรับ แต่อุรุเวลกัส
 สปะก็เพียงกล่าวแต่คำว่า “นักบวชผู้นี้ก็มฤตมามากเช่นกัน แต่ถึงยังไงก็ยังไม่ใช่พระอรหันต์เหมือนอย่างเรา” ซึ่งหากจะตีความ
 เกี่ยวกับเหตุการณ์การปฏิเสธการเป็นพระอรหันต์ของพระพุทธเจ้าที่อุรุเวลกัสสปะไม่ยอมรับถึง 3 ครั้ง ก็เปรียบเสมือนการ
 ยอมรับในเทคโนโลยี (คำสอน) ว่าเป็นสิ่งที่ดีเป็นแนวทางที่จะทำให้กลุ่มผู้บริโภคหรือลูกค้ามีความสนใจและน่าจะหันมาใช้
 บริการในอนาคตแน่ๆ แต่ภายในใจลึกๆ ก็ยังไม่อยากเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี (คำสอน) เพราะจะต้องลงทุนใหม่ เปลี่ยนแปลง
 เทคโนโลยีใหม่ ทำการตลาดใหม่ และต้องอธิบายให้ภาคีเครือข่ายหรือพันธมิตรทางการค้าได้เข้าใจเกี่ยวกับแนวทางใหม่ ๆ
 ฯลฯ ดังนั้น การที่อุรุเวลกัสสปะยังลังเลไม่ยอมรับว่าพระพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ ทั้งที่ลึกๆ ภายในจิตใจก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นพร
 อรหันต์ แต่ก็ยังปฏิเสธว่าไม่ใช่พระอรหันต์ เปรียบเสมือนรู้ว่าเป็นข้อเสนอที่ดี แต่ต้องตอบแบบออกตัวไว้ก่อน ไม่ได้ยอมรับ
 แต่ก็ได้ปฏิเสธ เพื่อเป็นการนำข้อเสนอขึ้นมาพิจารณาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับหุ้นส่วนและคณะกรรมการของบริษัท
 ก่อนที่จะให้คำตอบปฏิเสธหรือตอบตกลงร่วมกัน เพื่อร่วมธุรกิจหรือควบรวมกิจการให้เป็นอันเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดผล

ประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย ไม่แย่งชิงลูกค้า (ศาสนิก/สาวก) ซึ่งกันและกัน แบ่งผลประโยชน์ลงตัวซึ่งจะทำให้การเผยแผ่คำสอน (เทคโนโลยี) ราบรื่น ขยายกลุ่มลูกค้า (ศาสนิก/สาวก) ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

พระพุทธเจ้าทรงควมรวมกิจการ

การควมรวมกิจการเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่องค์กรธุรกิจ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลในยุคปัจจุบันนิยมใช้ ควมรวมกิจการประเภทเดียวกันหรือมีลักษณะคล้ายกัน หรือมีกิจการลักษณะเดียวกัน เพื่อขยายขนาดกิจการ สร้างความเจริญเติบโต ความก้าวหน้า และความแข็งแกร่งธุรกิจ เช่น การเพิ่มหรือลดกิจการเพื่อประโยชน์ของกิจการในเชิงการบริหาร การแข่งขันทางการค้า การกำหนดราคาสินค้า การควบคุมตลาดหรือการขยายกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นลูกค้าในกิจการของตนให้ขยายตลาดได้กว้างมากยิ่งขึ้น (Wen-Hong Chiu, et al., 2022) ส่วนคำว่า “การควมรวมกิจการ” ในสมัยพุทธกาลหรือข้อมูลที่ปรากฏในพระไตรปิฎกไม่ปรากฏคำดังกล่าวนี้ ข้อมูลที่เรียกกลุ่มเดียวกันของคณะสงฆ์ในสมัยนั้น เรียกว่า “พระสมณศากยบุตร” แปลว่า ผู้เป็นเหล่ากอแห่งศากยบุตร (ศากยบุตร หมายถึง พระพุทธเจ้า) เรียกกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกันว่า “เดียรถีย์” คือ นักบวชที่อยู่นอกศาสนาพุทธ (พระธรรมกิตติวงศ์, 2554) เป็นกลุ่มนักบวชที่ไม่ใช่พวกเดียวกันกับเหล่าสมณศากยบุตร มีแนววิธีประพฤติปฏิบัติตนที่แตกต่างออกไป มีความเชื่อและคำสอนแตกต่างจาก ศาสนาพุทธ ซึ่งหากลัทธิหรือกลุ่มนักบวชที่มีแนวคิดคล้ายกับเหล่าสมณศากยบุตร พระพุทธเจ้าจะทรงโปรดสัตว์และเทศนาสอน โดยวิธีการทรงตรวจดูสัตว์โลกที่อาจจะรู้หรือบรรลุธรรม ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในพระพุทธกิจ 5 ประการ ที่พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญเป็นประจำในแต่ละวัน คือ (1) ปุพฺพหนะ ปิณฺฑปาตณฺจ เวลาเช้าเสร็จจึงบิณฑบาต (2) สายณฺเห ธมฺมเทศนํ เวลาเย็นทรงแสดงธรรม (3) ปโทเส ภิกฺขุโรวาทํ เวลาค่ำประทานโอวาทแก่เหล่าภิกษุ (4) อทฺตมรตเต เทวปณฺหนํ เที่ยงคืนทรงตอบปัญหาเทวดา (5) ปจฺจุสเสวคเต กาลเ ภพฺพาภพเพ วิโลกนํ จวนสว่างทรงตรวจพิจารณาสัตว์ที่สามารถและที่ยังไม่สามารถบรรลุธรรมอันควรจะเสร็จไปโปรดหรือไม่ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2546) กรณีการปราบชฎิล 3 พี่น้อง ซึ่งเป็นประเด็นที่จะนำเสนอประเด็นการควมรวมกิจการ พระพุทธเจ้าทรงเสร็จไปยังเมืองพาราณสี โดยตรวจดูข่ายพระญาณพิจารณาถึงบุคคลที่สามารถจะบรรลุธรรม โดยใช้คำว่า “ทรงโปรดชฎิล 3 พี่น้อง” การเข้ามาเป็นพวกเดียวกันของสมณศากยบุตรในสมัยพุทธกาลใช้คำว่า “บรรพชา” หรือ “อุปสมบท” เป็นการสมทานเปล่งวาจารับเข้าเป็นพวกเดียวกัน หรือทางพระเรียกว่า “สมมติสงฆ์” ดังปรากฏในอาทิตตปริยายสูตร (พระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาฯ เล่มที่ 4, 2549) ว่า

... “ชฎิลพวกนั้นกราบเรียนว่า พวกข้าพเจ้าเลื่อมใสยิ่งในพระมหาสมณะมานานแล้ว ขอรับถ้าท่านอาจารย์จักประพฤติพรหมจรรย์ในพระมหาสมณะ พวกข้าพเจ้าทั้งหมดก็จักประพฤติพรหมจรรย์ในพระมหาสมณะเหมือนกัน.

ต่อมา ชฎิลเหล่านั้นได้ลอยผม ชฎา เครื่องบริวาร และเครื่องบูชาเพลิงในน้ำ แล้วพากันเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาค ชบเคียรลงแทบพระบาทของพระผู้มีพระภาค แล้วได้ทูลขอบรรพชาอุปสมบทต่อพระผู้มีพระภาคว่า ขอพวกข้าพระองค์พึงได้บรรพชา พึงได้อุปสมบทในสำนักพระผู้มีพระภาค พระพุทธเจ้าข้า.

พระผู้มีพระภาคตรัสว่า พวกเธอจงเป็นภิกษุมารเกิด ดังนี้แล้ว ได้ตรัสต่อไปว่า ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว พวกเธอจงประพฤติพรหมจรรย์เพื่อทำที่สุดทุกข์โดยชอบเกิด.

จากคำกล่าวที่ว่า “ชฎิลนี้ทะนงตัว คิดว่าตัวเองเป็นพระอรหันต์ ข้างคือตั้งยั้งนัก” และพระพุทธเจ้าได้ตรัสต่ออูรุเวลกัสสปะว่า... “อูรุเวลกัสสปะ ทางปฏิบัติของท่านไม่ใช่ทางแห่งมรรคผล ทำไม่ถือตนเองว่าเป็นพระอรหันต์ ท่านหลอกตัวเองแล้วยังหลอกผู้อื่นต่อไปอีก ถ้าท่านละความถือตัว และปฏิบัติตามคำสอนของเรา ท่านจะได้เป็นพระอรหันต์ในไม่ช้า”

อรุเวลกัสสปะ ได้ตอบว่า “โอ้...ข้าพระองค์ สำนึกแล้ว, ขอพระพุทธองค์ให้ข้าพระองค์ได้บรรพชา และสั่งสอนธรรม แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

พระพุทธเจ้า ได้ทรงตรัสตอบว่า “ท่านเป็นอาจารย์เจ้าสำนักที่ยิ่งใหญ่ มีบริวารมากมาย ท่านจงไปบอกให้บริวารของท่านให้ทราบทั่วกันก่อนเถิด” (มูลนิธิอุทยานธรรม, 2566)

หากเราพิจารณาตามช่วงระยะเวลาที่พระพุทธเจ้าทรงได้มาขอพักอาศัยอยู่ในอาศรมของอรุเวลกัสสปะ ก็เป็นช่วงระยะเวลาที่ไม่ยาวนาน เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่เรื่องราวที่ปรากฏในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงการพูดคุยของพระพุทธเจ้าและอรุเวลกัสสปะเพียงแค่นี้ก็ค่า ดังเช่นคำพูดคุยที่กล่าวไว้ในเบื้องต้นจนทำให้อรุเวลกัสสปะศรัทธาเลื่อมใสในตัวของพระพุทธเจ้า และขอออกบวชในบวรพระพุทธศาสนา ซึ่งนั่นก็หมายความว่า ทั้ง 2 ฝ่าย มีองค์ความรู้ที่คล้ายคลึงกัน หรือมีเคมีที่ตรงกัน หรือมีลักษณะของธุรกิจการประกอบการที่เป็นไปในลักษณะที่เหมือนกัน เป็นต้น จึงทำให้ทั้ง 2 ฝ่าย สามารถพูดคุยกันและตกลงกันได้โดยง่าย ทั้ง 2 ฝ่าย ได้ประโยชน์ Win-Win กันทั้งคู่ ไม่มีผู้เสียประโยชน์ เจ้าของตลาดเดิมก็ไม่เสียกลุ่มลูกค้าหรือกลุ่มสาวกเดิม แถมยังจะได้กลุ่มลูกค้าใหม่หรือสาวกใหม่เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันผู้ที่เข้ามาแย่งชิงตลาดใหม่ก็ได้ผลประโยชน์จากข้อตกลงที่ยื่นเสนอให้ผู้ครอบครองตลาดเดิม ในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาหลายเล่มได้อธิบายไว้ว่า “ผู้ที่พึงธรรมะจากพระพุทธเจ้า (พระสมณโคตม) ได้ดวงตาเห็นธรรม เพราะเป็นผู้ที่มีบุญ สั่งสมบุญมาตั้งแต่กาลก่อน จึงทำให้บรรลุดูธรรมได้โดยง่าย” (หน่วยงานสารสนเทศสระบุรี โรงพยาบาลสงขลานครินทร์, 2566) หากจะบอกว่าการสั่งสมบุญก็คล้ายๆ กับการเรียนหนังสือ การเรียนรู้ สะสมองค์ความรู้ เข้าใจระเบียบ เข้าใจระบบโครงสร้าง กระบวนการตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รู้ทราบทุกขั้นตอนการผลิตและการทำงาน และเมื่อวันหนึ่งได้พูดคุยกับกลุ่มผู้ประกอบการที่มีลักษณะธุรกิจที่คล้ายกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีสิ่งใหม่ๆ ที่คิดค้นพบ และทำให้ผู้คนในสมัยนั้นตื่นตาตื่นใจและสนุกสนานเพลิดเพลินมีความสุขไปกับสิ่งที่คิดค้นพบใหม่ๆ จะทำให้บุคคลที่มีความรู้ และเข้าใจกระบวนการแบบเดิมเข้าใจได้ง่ายและต่อยอดองค์ความรู้แบบใหม่ได้เร็วขึ้น ซึ่งก็เปรียบเสมือนบุคคลที่ได้ดวงตาเห็นธรรม เมื่อได้รับฟังธรรมะจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้าเพียงไม่กี่ครั้งก็เข้าใจเหมือนบัวที่โผล่พ้นน้ำพร้อมแบ่งบาน

ดังนั้น การเข้าไปควรวมกิจการชุกิจ 3 พี่น้อง ของพระพุทธเจ้าจึงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับเหตุการณ์ที่ True และ Dtac ควรวมกิจการโทรคมนาคมธุรกิจสื่อสาร ซึ่งทั้ง 2 บริษัท เป็นการทำธุรกิจเพื่อการสื่อสารเหมือนกัน เมื่อควรวมกิจการแล้ว ทั้ง 2 บริษัท ก็ได้ประโยชน์ร่วมกัน Win-Win กันทั้ง 2 บริษัท ซึ่งการรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กันทางธุรกิจกับอีกบริษัทที่เป็นคู่แข่งทางการค้า เพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาด แย่งกลุ่มลูกค้าและกระจายโครงข่ายให้ครอบคลุมทั่วถึงทั้งประเทศมากขึ้น ตอบโจทย์ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ ระบบอินเทอร์เน็ต การกระจายสัญญาณมีประสิทธิภาพและมีความเสถียรมากยิ่งขึ้น การร่วมมือกันของพระพุทธเจ้ากับอรุเวลกัสสปะเป็นการควรวมกิจการที่มีจุดประสงค์เพื่อการเผยแผ่คำสอน เพื่อการปฏิบัติสังคมในยุคสมัยนั้น เพื่อให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เพื่อปฏิรูประบบบรรณะในชมพูทวีปที่มีความเข้มแข็งและมีความไม่เท่าเทียมกันของความเป็นมนุษย์ เพื่อความเท่าเทียมกันของผู้คน เพื่อความพ้นทุกข์ของชาวบ้าน เป็นต้น ความเหมือนกันและวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันจึงทำให้อรุเวลกัสสปะเข้าใจเจตนาได้รวดเร็ว (ได้ดวงตาเห็นธรรม)

เมื่ออรุเวลกัสสปะ ประธานใหญ่ของบริษัทชุกิจ 3 พี่น้อง ได้ตัดสินใจตอบรับตกลงกับข้อเสนอของพระพุทธเจ้า เพื่อควรวมกิจการเผยแผ่คำสอน ปฏิบัติสังคมและความพ้นทุกข์ของชาวบ้าน ระดับหัวหน้าฝ่ายของบริษัท และ CEO บริษัทย่อย บริษัทลูก อย่างเช่น บริวาร จำนวน 500 คน และ น้องชายอีก 2 คน คือ คยากัสสปะ และ นทีกัสสปะ พร้อมพนักงานรวมกันอีก 300 คน และ 200 คน ตามลำดับ ก็ต้องยอมรับข้อเสนออันนั้นไปโดยปริยาย เพื่อผลประโยชน์ของบริษัทและการให้บริการแก่ลูกค้า (สาวก/ลูกศิษย์) ซึ่งนั่นก็แสดงให้เห็นผ่านการตรัสสอนพระธรรมเทศนาที่ชื่อว่า “อาทิตตปริยายสูตร”

โปรดชฎิลทั้งหมด 1,003 คน จนได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ทั้งหมด (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต), 2564) จากเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและพนักงานบริษัทที่ชื่อว่า “ชฎิล” มีความเข้าใจธุรกิจ มีความเข้าใจกระบวนการผลิต ความต้องการของผู้บริโภค/ลูกค้า (ศาสนิก/สาวก) เมื่อได้ฟังธรรมแค่ครั้งเดียวก็สามารถเข้าใจ ได้ดวงตาเห็นธรรม บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ทั้งหมด ซึ่งนั่นก็แสดงให้เห็นว่าชฎิลทั้งหมดมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน การฝึกฝนตนเอง การแสวงหาความหลุดพ้น เป็นนักบวชเช่นเดียวกันกับพระพุทธเจ้าที่มีความต้องการแสวงหาความพ้นทุกข์ เช่นเดียวกันกับกลุ่มทุนผู้ประกอบการที่มีธุรกิจเป็นแบบเดียวกัน มีลักษณะการขายสินค้าแบบเดียวกัน กลุ่มลูกค้า (ศาสนิก/สาวก) คือกลุ่มเดียวกัน เมื่อมีเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือนวัตกรรมแบบใหม่ของบริษัทหนึ่ง ย่อมจะทำให้ผู้แข่งขันรายอื่น ๆ เสียเปรียบทันที ขณะเดียวกันหากมีกลุ่มบริษัทเกิดขึ้นใหม่ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์กลุ่มลูกค้า ไม่มีฐานแฟนคลับ ไม่มีอำนาจต่อรองหรือนำเสนอให้ลูกค้าและแฟนคลับได้เข้าถึงได้ง่าย จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องนำเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมใหม่ไปนำเสนอให้กลุ่มบริษัทเดิมที่ครองส่วนแบ่งทางการตลาดได้พิจารณา โดยการขอเป็นส่วนหนึ่งของบริษัทหรือขอซื้อหุ้นบางส่วน แต่ถ้าหากฐานลูกค้า กลุ่มแฟนคลับ ใกล้เคียงกัน เป็นดาวรุ่งพุ่งแรง มีผลงานโดดเด่น เห็นผลงานที่ปรากฏต่อสายตาสาธารณะชนแล้วรู้สึกประทับใจ เป็นที่ถูกตาต้องใจวัยรุ่นหนุ่มสาวและแม่ยก การควรวรมกิจการก็เป็นทางเลือกที่ดีเหมือนกันกับที่พระพุทธเจ้าและชฎิล 3 พี่น้อง ได้ร่วมมือกันควรวรมกิจการและถือได้ว่าได้รับประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

ภาพที่ 4 อรุณเวลกัสสปะและเหล่าชฎิลขอบวชในพระพุทธศาสนาพร้อมเหล่าสาวกที่ยอมรับคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่มา: ยูทูบ (You Tube) (2566)

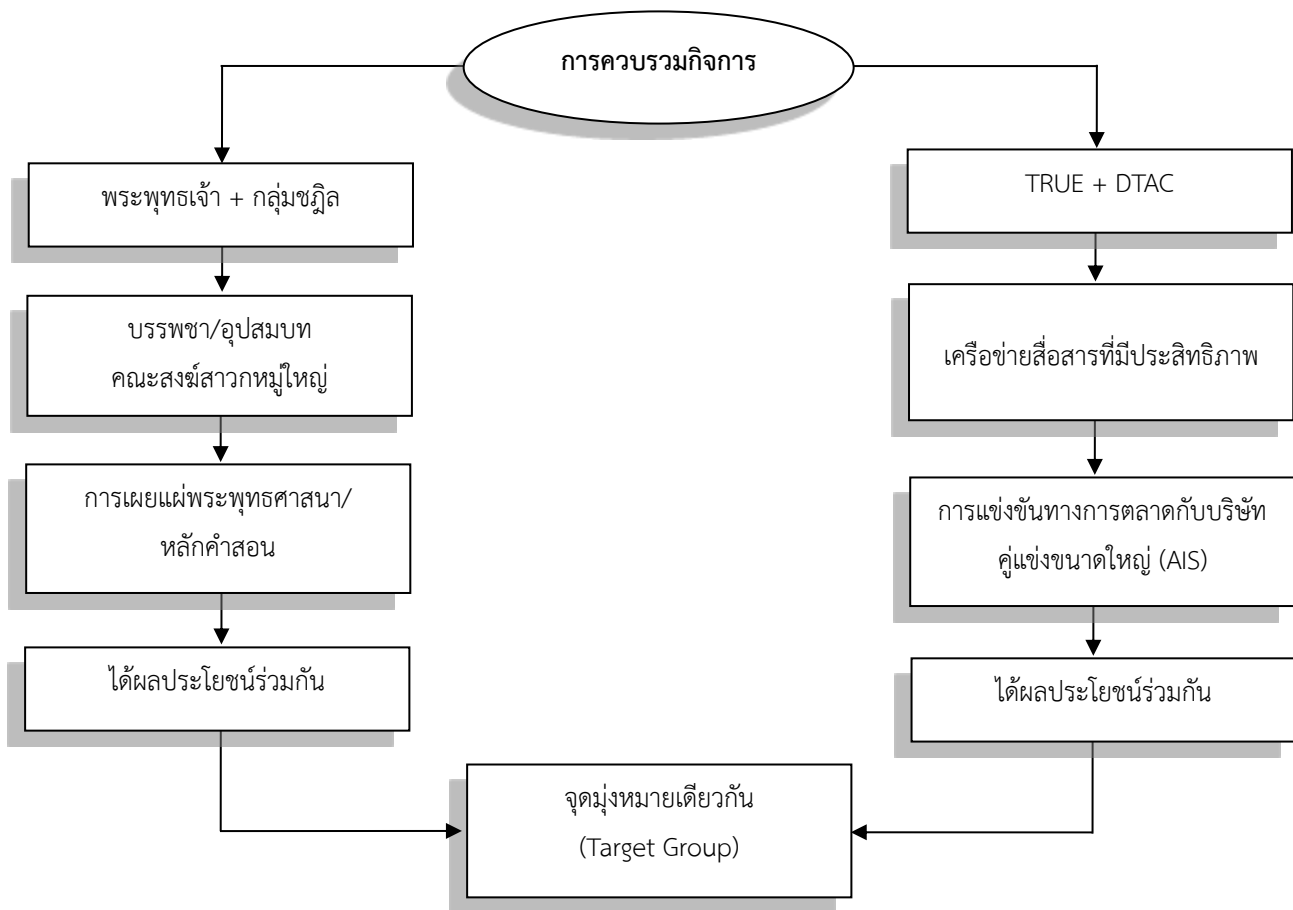
เป้าหมายเดียวกัน

กาลเวลาผ่านไป 2,500 กว่าปี หลังจากที่พระพุทธเจ้าได้พบกับกลุ่มชฎิล 3 พี่น้อง สังคมและวิถีชีวิตของผู้คนในเมืองพาราณสีในอดีตที่ผ่านมาเคยเป็นเช่นใด ปัจจุบันก็เป็นดังเช่นในอดีตเช่นนั้น ทุกอย่างแทบไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย วิถีของนักบวช การแสวงหาความพ้นทุกข์ การแสวงบุญ ความยากจนและขอทานจำนวนมาก ความเหลื่อมล้ำรายได้ ความไม่เท่าเทียมกันของผู้คนในสังคมอินเดีย ระบบวรรณะที่เข้มแข็งและเชื่อถือตามกันมานานหลายพันปี จนยากที่จะพังทลายความเชื่อระบบวรรณะได้ง่ายๆ พระพุทธเจ้าเมื่อตรัสรู้แล้วใหม่ๆ มีเป้าหมายคือ ต้องการเผยแผ่หลักธรรมที่ค้นพบด้วยการตรัสรู้โดยพระองค์เอง ซึ่งเป็นธรรมะที่ค่อนข้างเข้าใจยากและลึกซึ้ง โดยเชิญชวนให้ผู้สนใจน้อมใจเข้ามาปฏิบัติตาม และจะเห็นผลโดยแจ่มแจ้งด้วยตัวเอง ส่วนกลุ่มชฎิล มีเป้าหมาย คือ เผยแผ่หลักคำสอนของตนเกี่ยวกับกองไฟปุชายัญญุ พิธีกรรมและกิจวัตรที่เกี่ยวกับไฟ บำเพ็ญตนเพื่อการพ้นทุกข์ แสวงหาหนทางนิพพาน (มติชนออนไลน์, 2566) ซึ่งทั้ง 2 ฝ่าย มีเป้าหมายเดียวกัน (Target Group) คือ เผยแผ่คำสอนเพื่อให้คนรู้และปฏิบัติตาม เพื่อให้หลุดพ้นจากความทุกข์ หากจะกล่าวให้เข้าใจง่ายขึ้น นั่นก็คือ ความต้องการศาสนิกหรือสาวก เป็นการหากลุ่มลูกค้า ฐานแฟนคลับ เพื่อให้ศาสนิกหรือสาวกมีใจน้อมเข้ามาปฏิบัติ

ตามหลักคำสอน (โอปนยโก) ผู้ปฏิบัติย่อมเห็นได้ด้วยตนเอง (สนทิลูฐิต) เช่นเดียวกันกับเหตุการณ์ของ True และ Dtac ควบรวมกิจการ ทั้ง 2 บริษัท ต่างก็มีลูกค้าหรือสาวกที่ศรัทธาและมอบความไว้วางใจให้แบรนด์ที่ตนเองใช้บริการ เช่น สัญญาณดี บริการดี บริการหลังการขายดี โปรโมชันถูกใจ ราคาไม่แพง ฯลฯ และเมื่อ 2 ยี่ห้อ รวมตัวกัน ทั้ง 2 เครือข่าย ก็ไม่จำเป็นต้องทำโปรโมชันหรือคิดแคมเปญการขายขึ้นมาเพื่อต่อสู้กันทางการค้า ผลประโยชน์ก็ตกอยู่กับบริษัททั้ง 2 แถมยังขยายฐานกลุ่มลูกค้าเพิ่มมากขึ้น (ผนวกกัน 2 เครือข่าย) พระพุทธเจ้าและกลุ่มชฎิลก็ถือว่าเป็นการควบรวมกิจการในทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏให้เห็นตั้งแต่สมัยพุทธกาล เพื่อรวมกลุ่มผู้ที่มีอุดมการณ์และแนวคิดที่คล้ายคลึงกัน ทำการร่วมมือกัน เพื่อประโยชน์ในการเผยแผ่คำสอนและสร้างศาสนิกหรือสาวกให้มีจำนวนมากขึ้น เข้าใจหลักธรรมคำสอนแล้วนำไปปฏิรูปวิถีชีวิต สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำให้คนมีความเท่าเทียมกัน มีความเป็น คนเช่นเดียวกันทั้งหมดในโลกใบนี้ ไม่เบียดเบียนดูถูกเหยียดหยันซึ่งกันและกัน

องค์ความรู้ใหม่

“การควบรวมกิจการ” เป็นการรวมกันของกลุ่มธุรกิจคล้ายกันหรือกลุ่มที่มีอุดมการณ์แนวคิดคล้ายกัน ผสานกำลังกันเข้าเพื่อขยายกิจการหรือเผยแผ่สิ่งที่กลุ่มของตนต้องการ หากทำธุรกิจลักษณะแบบองค์กรเมื่อควบรวมกิจการจะทำให้มีกำลังการผลิตมากขึ้น มีเสถียรภาพมากขึ้น ลดคู่แข่งทางการตลาด แบ่งผลประโยชน์และข้อตกลงร่วมกันซึ่งจะได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย การผนวกกลุ่มลัทธิและเหล่านักบวชที่อยู่นอกเหล่าสมณศากยบุตร พระพุทธเจ้าใช้วิธีการโปรดสัตว์เทศนาสอน เมื่อมีจิตเลื่อมใสศรัทธาก็จะใช้การหลอมรวมด้วยวิธีการ “บรรพชา/อุปสมบท” ด้วยวิธี “เอหิภิกขุอุปสัมปทา” เธอจึงเป็นภิกษุเถิด ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว ท่านจงประพฤติพรหมจรรย์เพื่อทำที่สุดแห่งทุกข์โดยชอบเถิด การควบรวมกิจการธุรกิจในยุคปัจจุบันและการเผยแผ่ศาสนาในสมัยพุทธกาลจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังปรากฏตามภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงองค์ความรู้ใหม่

บทสรุป

การควบรวมกิจการเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล ไม่ใช่เป็นเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นจากกรณี True และ Dtac ทำการควบรวมกิจการเกี่ยวกับธุรกิจโทรคมนาคมที่มีปรากฏให้เห็นดังเช่นในปัจจุบันนี้ การควบรวมกิจการไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ แต่เป็นเรื่องปกติธรรมดาทั่วไปที่ผู้มีการดำเนินกิจกรรมคล้ายกัน การทำงานคล้ายกัน การทำธุรกิจคล้ายกัน เป็นต้น เมื่อถึงจุดๆ หนึ่งที่ทั้ง 2 ฝ่าย มองเห็นผลประโยชน์จากการร่วมมือกัน ก็จะทำการร่วมมือกัน โดยอาจจะทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการ หรือข้อตกลงด้วยปากเปล่า หรือทำข้อตกลงด้วยการสัญญาใจ ที่เราเรียกว่า “เอาใจไว้ใจ” ประโยชน์ที่ได้รับก็จะตกไปสู่ทั้ง 2 ฝ่าย โดยไม่จำเป็นต้องทำห้กัน แข่งขัน แย่งชิงพื้นที่และกลุ่มลูกค้า การร่วมมือกันจึงมีแต่สิ่งที่ได้ประโยชน์ร่วมกัน トラバใดที่ไม่มีข้อขัดแย้ง หรือแบ่งผลประโยชน์ไม่ลงตัวกัน การที่พระพุทธเจ้าทำการควบรวมกิจการกับกลุ่มนักบวชชฎิล ผู้ครอบครองส่วนแบ่งการตลาดเดิม เป็นผู้ผูกขาดการเผยแผ่คำสอนในแคว้นมคธ โดยพระพุทธเจ้าทรงทำข้อตกลงร่วมกันจนเป็นที่พึงพอใจของชฎิล จำทำให้การเผยแผ่หลักธรรมคำสอน/การเผยแผ่พระพุทธศาสนากระจายไปทั่วชมพูทวีปได้รวดเร็วขึ้น โดยเฉพาะจากพระสงฆ์สาวกที่ออกเผยแผ่หลักคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ไปทางเดียวรูปเดียว ไม่ไปทางเดียว 2 รูป นั้นแสดงว่า การควบรวมกิจการของพระพุทธเจ้าสามารถเพิ่มช่องทางการเผยแผ่ได้เพิ่มขึ้นอีกจำนวน 1,003 เส้นทาง ซึ่งสามารถกระจายคำสอน (สินค้า) ได้หลายทางและมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการศาสนา. (2546). *พระไตรปิฎกฉบับหลวง เล่มที่ 4*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- _____. (2546). *พระไตรปิฎกฉบับหลวง เล่มที่ 10*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กัญญาภัทร สังขรชัญญ์. (2561). *กรณีศึกษาการควบรวมกิจการระหว่างธนาคารสัญญาชีวิตญี่ปุ่นกับธนาคารสัญญาชีวิตไทย*. (การจัดการมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ไทยรัฐออนไลน์. (2566). *ทรู คอร์ปอเรชั่น แฉลงวิสัยทัศน์ใหม่ หลังควบรวมเสร็จสมบูรณ์*. สืบค้น 17 กันยายน 2566. จาก https://www.thairath.co.th/money/business_marketing/corporates/2643990.
- ธนาคารทหารไทยธนชาติ. (2564). *ทีเอ็มบี และธนชาติ สองธนาคารกับรากฐานที่แข็งแกร่ง รวมกันเป็นหนึ่ง*. สืบค้น 17 กันยายน 2566. จาก <https://www.ttbank.com/th/about-us/history>.
- พงศธร เจียรประดิษฐ์. (2560). *การศึกษาเหตุผลใจในการควบรวมกิจการของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (วิทยาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช). (2554). *คำวัด*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2566. จาก <https://www.komchadluek.net/amulet/93497>
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.
- พระพรหมคุณาภรณ์. (2554). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา.
- มติชนออนไลน์. (2566). *ดูยภาพ ดูยพินิจ: พระพุทธเจ้าสอนชฎิล*. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566. จาก https://www.matichon.co.th/article/news_4029071.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2549). *พระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาฯ เล่มที่ 4*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มูลนิธิอุทกนิเวศวิทยาธรรม. (2566). *ชฎิล 3 พี่น้อง*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2566. จาก <https://uttayarndham.org/>.
- ยูทูบ (You Tube). (2566). *พระพุทธเจ้า : โปรดชฎิล 3 พี่น้อง ผู้ถือลัทธิบูชาไฟ*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2566. จาก <https://www.youtube.com/watch?v=E--FrAJ2x14&t=19s>.
- สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต). (2564). *พุทธวิธีในการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- หน่วยงานสารสนเทศมะเร็ง โรงพยาบาลสงขลานครินทร์. (2566). *ดวงตาเห็นธรรม*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2566. จาก http://medinfo2.psu.ac.th/cancer/db/news_ca.php?newsID=120&typeID=22&form=9.
- Arijit Mukherjee. (2023). Merger and product innovation under cross ownership and cooperative R&D. *Economics Letters*, 233, 1-3.
- Brough, J. (1950). Thus have I heard. *Bulletin of the School of Oriental and African Studies*, 13(2), 416-426.
- C.B. Varma. (2002). *Bimbisara / बिम्बिसार*. สืบค้น 11 ตุลาคม 2566. จาก <https://ignca.gov.in/coilnet/jatak092.html>.

N. Gregory Mankiw. (2002). *Principles of Economics*. (3rd ed.). Mason Ohio: Thomson Southwestern.